

Lovforslag nr. L 178. Fremsat den 15. marts 1983 af Glistrup (FP), Arentoft (FP) og Askjær Jørgensen (FP)

Forslag

til

Lov om ustraffet ophævelse af investeringsfonds og etableringskonti og om begrænsning af skattevæsenets modregningsret

§ 1. Enhver indehaver af en investeringsfond eller etableringskonto kan ophæve den ved meddelelse til indskudspengeinstituttet, forudsat at fonden eller kontoen vedrører henlæggelser for indkomståret 1981 eller tidligere indkomstår.

§ 2. Straks efter modtagelsen af meddelelsen udbetaler pengeinstituttet de på den pågældende konto indestående beløb til stats-skattedirektoratets opkrævningsafdeling under angivelse af den pågældende indskyders navn, adresse og personnummer.

§ 3. Skattevæsenet krediterer det modtagne beløb som a conto-skat vedrørende det løbende indkomstår, for hvilket skatteyderen skal indtægtsføre den fulde henlæggelse, som modsvares af det hævede beløb.

§ 4. Det offentlige kan ikke modregne eller på anden måde søge fyldestgørelse i a conto-skatter modtaget vedrørende ét indkomstår i krav fra det offentliges side vedrørende andet end skatter for det pågældende indkomstår. Dette gælder, uanset om a conto-skatbeløbet er betalt i medfør af § 3 eller på andet grundlag.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Fremskridtspartiet fortsætter kampen for at få indkomstskatten helt fjernet. Indtil dette lykkes, medvirker vi til de forbedringer, som kan gennemføres i det nuværende folketing. Derfor fremsættes nærværende forslag til ændringer i et system, som vi selvsagt hellere ville afskaffe helt.

Forslaget angår to forskellige problemkredse:

A. En liberaliseret adgang til frigivelse af investeringsfonds- og etableringskontomidler (§§ 1-3).

B. En begrænsning af den skattevæsenet tilkomende modregningsret m.v. (§ 4).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte paragraffer

Til §§ 1-3

Da de pågældende regeringer i 1957 og 1965 foreslog indførelsen af henholdsvis investeringsfonde og etableringskonti, var man embedsmands- overforsigtig ved tilrettelæggelsen af meget snævre spændetøjer for, hvordan disse nye retsinstitutter kunne benyttes.

De stramme frigørelsesregler, der blev gennemført dengang, har i princippet været gældende lige siden.

I al fald under 1980ernes forhold – privatøkonomisk som samfundsøkonomisk – er restriktionerne grundløse og foreslås derfor ophævet ved nærværende forslag.

Hvad det privatøkonomiske angår, har mange henlagt i forventning til, at den videre udvikling ville blive, som de såkaldt ansvarlige politikere foregølede befolkningen, og ikke, at økonomien ville blive så elendig og trøstesløs, som resultatet nu er blevet af de samme politikeres gerninger.

Samfundsøkonomisk er der et behov for at få brugt pengene. Anvendes de ikke direkte til, at den skattepligtige opretter eller udvider virksomhed, men til forbrug, er det lige så godt. Set fra samfundets side er det ligegyldigt, om man etablerer en marcipanbrødfabrik eller køber så mange marcipanbrød, at Anthon Berg m.fl. må udvide.

Derfor fjerner § 1 hidtidige indskrænkninger i kontohaverens ret til selv at råde frit over sine egne penge alene med den modifikation – jfr. §§ 2-4 – som følger af, at det ved henlæggelsen i sin tid udskudte mellemværende med skattevæsenet nu må klares.

Som nævnt i § 3 foretrækker forslagsstillerne som den enkleste løsning, at dette ordnes ved en indtægtsføring i det år, hvori ophævelsen foregår. For skatteyderne vil det typisk være billigere, end at indtægten forhøjes i de henlæggelsesår, hvor fradrag for skatten er opnået. Man kunne derfor overveje, om der i det mindste skulle svares en strafrente til udligning af, at fradragsfordelen er opnået adskillige år, før skattepligtvirkningen indtræder. Når forslagsstillerne besvarer dette spørgsmål med et nej, beror det først og fremmest i samfundets interesse i den foreliggende konjunktursituation at få rensset ud i de investeringsfonds og etableringskonti, der henstår under helt andre forudsætninger end dem, der var gældende ved henlæggelsen.

Mange af dem, der nu ophæver deres investeringsfonds m.v., vil i ophævelsesåret have negativ skattepligtig indkomst – også når indtægtsføringen i medfør af § 3 sidste led er taget i betragtning. De vil så umiddelbart kunne få udbetalt beløbet hos skattevæsenet i medfør af kildeskattelovens almindelige refusionsregler. Særlig almindeligt vil dette selvsagt være for de indskud, der har bundet 100 pct. af fradragsbeløbet (etableringsfondskontoinvestorer og ikke-regnskabsførende investeringsfondshenlæggere). De få selskabsskattepligtige, der må forventes at benytte sig af den foreslåede ordning, må vente med tilbagebetaling, til deres skat – der jo beregnes bagud – har kunnet opgøres.

Da nærværende lovforslag ikke går ud på at ophæve én eneste bestemmelse i investeringsfonds- eller etableringskonti-loven, vil den, der har henlagt midlerne i tillid til gældende lov, fortsat kunne benytte denne – hvad enten pengene anvendes til afskrivningsberettigede investeringer eller man foretrækker at lade sig særbeskatte, fordi man ikke

inden for lovens frister og bestemmelser kan eller vil foretage sådanne investeringer.

Når § 1 taler om at »ophæve« en investeringsfond eller en etableringskonto, dækker det såvel hel som delvis ophævelse. Med andre ord kan den indehaver, der har stående for eksempel 50.000 kr. på sin indskudskonto, godt nøjes med at hæve for eksempel de 20.000 kr. og så senere benytte forslagsets ordning ad én eller flere gange vedrørende de resterende 30.000 kr. eller dele deraf.

De samlede indskudsbeløb i pengeinstitutterne voksede i 1982 for investeringsfonde fra 5033 millioner kroner til 5508 millioner, mens den tilsvarende millionbeløb-udvikling for etableringskontiene gik fra 1407 til 1883.

Til § 4

Det offentlige kan i nutidens reguleringssamfund blive kreditor for den enkelte borger på tusindvis af forskellige grundlag.

Ved kildeskattesystemets indførelse er borgerne blevet tvangsindlagt til at være kreditor over for det offentlige i de mangfoldige tilfælde – §§ 2 og 3

i nærværende forslag er blot et enkelttilfælde – hvor borgeren tvinges til at betale større foreløbige skatter end de endelige skatter.

Under disse omstændigheder, hvor hovedkravet typisk er opstået ufrivilligt for vedkommende fordringshaver, findes dansk rets traditionelt meget vidtgående modregningsret for krav, der ingen indbyrdes forbindelse har, at være urimelig, jfr. for eksempel Folketingstidende 1981–82, 2. samling, spalte 3233f og det af Bent E. Aremark, Odense optagne læserbrev i Erhvervs-Bladet for 14. april 1982.

Forslagsstillerne benytter derfor nærværende forslags anledning til at få den ophævet.

Det er så meget desto mere velbegrunder, dels fordi EDB-teknikken (register-samkøring) har fået modregningsudøvelsen til at florere ud over alle grænser, jfr. for eksempel bilaget, dels fordi højesteret har sat alvorlige spørgsmålstejn ved det offentliges modregneri, se særligt dommen af 13. november 1981 (UfR 1982, 24). Der kan også henvises til højesterets domme af 5. november 1954 (Ugeskrift for Retsvæsen 1955 side 13) og af 7. april 1982 (UfR 1982, 538).

Optryk fra statsskattedirektoratets plan 1982-87 af oktober 1982*Modregning*

I det centrale fordringsregister, CFR, kan registreres alle offentlige og retsligt fastslåede civile krav på personer og selskaber. Fordringerne er ikke registreret med beløb. Følgende krav overføres maskinelt til CFR:

- skatterestancer på personer fra CSR-K
- skatterestancer på indeholdelsespligtige fra CIR-K
- momsrestancer fra toldvæsenet
- selskabsskatterestancer fra SSR.

Manuelt indrapporterede krav er f.eks.:

- statskrav
- administrative bøder
- sømandsskatterestancer

- udlagte børnebidrag
- restance i henhold til bistandslov m.v.

Inden udbetalinger fra statsskattedirektoratet, herunder sømandsskattekontoret, toldvæsenet eller øvrige udbetalende statslige myndigheder finder sted, undersøges, om der findes fordringer, for hvilke der kan eller skal foretages modregning eller anden form for tvangsinddrivelse.

På udbetalingsmateriale til den udbetalende myndighed anføres oplysning om de i CFR registrerede fordringer. Såfremt anden myndighed end den udbetalende har fordringer registreret, fremsendes restanceforespørgsel hertil.